

Notater til forelesning 16

Innhold.

Historikk;

It's been a hard days night Se vedlegg.

Repertoriet;

Hud kapitelet Se under "KENT"

Teorie,

Klassifikasjon av midlene

<u>Introduksjon.....</u>	<u>2</u>
<u> Det tradisjonell system.....</u>	<u>5</u>
<u>Gruppe 1.....</u>	<u>6</u>
<u> Mellom ledd.....</u>	<u>7</u>
<u> Hjerne spinn.....</u>	<u>7</u>
<u> Cellene.....</u>	<u>9</u>
<u>Gruppe 2.....</u>	<u>11</u>
<u> Planteriket deles i to hovedgrupper: de blomsterplanter og de blomsterløseplanter.....</u>	<u>11</u>
<u> Blomsterplanter deles videre i dekkfrøete og nakenfrøete planter.....</u>	<u>12</u>
<u> 1 La oss første se på de blomsterløsplanter: de cryptogamia.....</u>	<u>13</u>
<u> 2 De blomsterplantene.....</u>	<u>13</u>
<u> 2 a. Den første gruppe er de nakenfrøplanter; gymnosperm.....</u>	<u>13</u>
<u> 2 b Dekkefrøplanter som vi rett fra starten deler i enfrøetblad og tofrøetblad.....</u>	<u>13</u>
<u> 2 b 1 Enfrøetblad: mono cotyledones. Jeg nevner bare de meste kjente, jeg hopper over</u>	
<u> mye.....</u>	<u>13</u>
<u> 2 b 2 To frøbladplanter. Dycotyledones.....</u>	<u>14</u>
<u>Gruppe 3.....</u>	<u>17</u>
<u> 1 SVAMPEN.....</u>	<u>18</u>
<u> 2 KORALL.....</u>	<u>18</u>
<u> 3 SJØSTJERNE.....</u>	<u>18</u>
<u> 4 BRENNMAGNET.....</u>	<u>18</u>
<u> 5 BLØTDYR.....</u>	<u>19</u>
<u> 6 INSEKTER.....</u>	<u>19</u>
<u> 7 EDDERKOPPER.....</u>	<u>19</u>
<u> 8 FISKER:.....</u>	<u>20</u>
<u> 9 FROSKER:.....</u>	<u>20</u>
<u> 10 SLANGER:.....</u>	<u>20</u>
<u> 11 ØGLER:.....</u>	<u>20</u>
<u> 12 PATTF-DYR; (Mammalia).....</u>	<u>20</u>
<u> 12A;Gresseter.....</u>	<u>20</u>
<u> 12B; Gnagere:.....</u>	<u>20</u>
<u>Gruppe 4.....</u>	<u>21</u>
<u> Først, de ikke sykkelig produktene. De såkalte Sarcodes.....</u>	<u>21</u>

Klassifikasjon av midlene.

Sett fra en biologiske standpunkt er hovet inndeling mellom:

- organiske og uorganiske stoffer (Belladonna og Sulphur)
- celler som har en kjerne og celler som ikke har en kjerne (Belladonna og Syphilinum)
- organismen som kan lage energi selv, og de som er nødt til å spise andre organismen for å skaffe seg energi. (Belladonna og Lachesis)

Mer om det lenger ned.

Introduksjon

Det er til stor hjelp å gruppere midler etter et system når man skal studere Materia Medica og det har blitt foreslått flere systemer.

Noen kobler studien av Materia Medica til medisinsk patologi, jeg synes det er en av de minst vellykkede og mest betenkelige klassifiseringer.

Noen forfattere har klassifisert midlene etter dets antatte fysiologiske virkning, Hughes og Teste er eksempler på det. Teste har måttet dra skikkelig til for å få midlene til å danne grupper etter dette systemet, boken er tunglest og grupperingen er meget anstrengt og umulig å huske ved første lektyre, (og lett å glemme selv etter den 10. lektyre), men Teste var den første til å forsøke seg på en slik gruppering og han fortjener ros for det.

For min del velger jeg å klassifisere midlene på to måter:

Den første er etter antall forekomster i Kent's repertorie, dette fordi de midler man støter på oftest i repertoriet er de man burde kjenne best til, men også fordi forekomsten i repertoriet reflekterer hvor ofte midlet dukker opp i daglig praksis. (Se forekomstlisten som ble delte ut på forelesning 6).

Den andre måten er å bruke midlenes innbyrdsforhold (relationship) med hensyn til komplementaritet, antidoting, venner og uvenner. (Se i Boericke)

Gleden er at disse to systemene er forenlig på mange plan.

Et annet system, som for eks. Farrington og Clarke har mestret, er å gruppere midlene etter deres forekomst i naturen. Det systemet har klare fordeler og er kanskje det mest vellykkede, men det har den ulempen at det tar lang tid å gå gjennom Materia Medica på den måten. Jeg ønsker nå å skissere litt den sist nevnte klassifikasjonen, men først en liten digresjon.

Digresjon.

En grunnutdanning i homeopati burde i tillegg til medisin og homeopati også inneholde en introduksjon til kjemi og biologi slik at vi får en bredere forståelse av hvor de midlene vi bruker er hentet fra.

Organon argumenterer at sykdommen er et resultat av en forandret livskraft.

Livskraften er ikke bare å finne i mennesket, dyr og planter, men livskraften er også det som skaper materier, altså selv grunnstoffene som er livets byggesteiner.

En forståelse av livet fordrer forståelse av kjemi. Forståelsen av kjemi fordrer forståelsen av de kreftene som holder grunnstoffene sammen. Det i sin tur betyr at vi må forstå hva et atom er og hvordan det kom til, dette er best beskrevet ved hjelp av kvantumfysikk, og forståelse av kvantumfysikk er nær knyttet kosmologien.

Kvantumfysikk er den andre siden av speilet, en verden hvor alt kan skje, en verden hvor tiden kan gå i revers, hvor ingenting er sikkert og hvor "Nothing is real!"; det finnes ingenting å ta på, ingenting som kan beskrives med ord. Alt er energi og energi er ingenting annet enn rom og tid, eller "feltet" som Einstein kalt det.

Når man leser eller hører uttalelser av våre fremste subnuklear fysikere høres det mer og mer ut som sitater fra orientalsk mystikk. For mer enn 2000 år siden ble det skrevet en bok i India som heter "Bhagavad gita" hvor det står at ingenting finnes bortsett fra Brahma; på mange måter er Brahma den samme ting som Einstein valgt å benevne "The field", feltet.

Når vi potenserer et middel tar vi stoffet og den iboende livskraften. For hver potensering fjerner vi en del av stoffet og nærmere oss selve livskraften. Derfor virker høypotens raskere og er mer presis enn lavpotens som fremdeles er knyttet til grove stoffet. Vi kunne alltid gå høyere i potensering, men faren for at "tråden ryker" og at vi ender med bare vann er tilstede. Pr. i dag bruker homeopatene mest "mellom høy" potens; vi stanser ved 10 M, iblant CM.

Vi vet at Kent brukte 17 MM i minste et tilfelle, mens folk som Skinner, Farrington og Nash gikk så høyt som CMM og høyere, og midlene virket fremdeles. Vekk fra den grove materialet som bremser oss og nærmere ingenting og det som animerer "Brahma's feltet", vitalkraften som vi kaller det i homeopati.

Gjennom tidene har vitalkraften tatt mer og mer komplekse former. For å sett en strek et sted, kan vi ta det tidspunktet, noen tidels sekunder etter "The Big Bang", tiden når det første grunnstoffet tok form; hydrogen.

Den gren av vitenskap som sysler med universet er kosmologi og kosmologene kan fortelle oss at, for ca. 15 tusen millioner år siden, alt i universet var pakket sammen i en område omtrent like stor som en appelsin. Det som skjede før den tiden er bare filosofiske spekulasjoner, men fra dette øyeblikket, kan man lage forklaringsmodeller som stemmer nokså bra med observasjoner. Det er hva man kaller "The Big Bang" teorien.

I begynnelsen var alt mørke.

Tid og rom ble skapt under "The Big Bang", men de ble fremdeles knytt sammen i noe som vi kaller "spacetime" (romtid) og universet var ingenting annet enn meget varm energibølger, såkalt radiasjoner, som utvidet seg med ufattelig fart. Etter hvert som universet utvidet seg, ble den samtidig mindre varm og på grunn av den nedkjøling, begynte radiasjoner, sammen med spacetime, å lage den første materie.

Kosmologene er temmelig sikkert på at det eneste som kom ut av "The Big Bang" var reststråling, neutroner, positroner, også kalt hydrogen kjerne, og elektroner som vibrerer rundt atomkjernen. Til sammen laget disse komponenter det første atom; Hydrogen. Men det ble også mer til som vi skall se. En hydrogen kjerne, uansett hvor liten den er, er et stoff samling som er så stor, at den har en innvirkning på Timespace, som er så kraftig, at Timespace ble bøyd. Og den krumning førte til at tid og rom blir til to atskilt fenomener, og med tid begynte hydrogen å falle mot hverandre gjennom rom.

Det hersker ikke lenger noen tvil, at det er massen av hydrogen, som førte til en krumning av timespace, som førte til fenomenet som er bedre kjent som Gravitasjon såkalt tyngdekraften.

Og dess nærmere hverandre hydrogen atomene kom, desto raskere begynte de å falle, akkurat som Newton kunne ha forklart. Fall mot hverandre, tettere og tettere, helt til atom kom mot hverandre. Og enda tettere til elektronene ble feie av banen og kjerner begynte å brenne i et prosess som man kaller fusjon.

Og det blir lys!

Under fusjon ble atom kjernene kombinerte sammen, ikke en og en for å danne hydrogen, men den gangen tre og tre for å danne litium, eller seks og seks for å danne oksygen, åtte og åtte for å danne karbon. Fall mot hverandre, helt til kreftene inn i atomkjernene (som vi kaller "The weak force" og "The strong force") ble større enn gravitasjon og det hele gikk i luften i en enorm eksplosjon (som vi kaller en "SuperNova") og sprede hydrogen, oksygen og karbon rundt om i rommet.

Så ble det mørk igjen.

Det være den første generasjon av stjerner.

Men ingenting blir til ingenting. Så etter en stund (kanskje en milliard år) ble dette "stjerne støvet", på nytt trukket mot hverandre på grunn av gravitasjon og det hele begynte igjen. Hydrogen laget lys ved å fusjonerte for å danne større og tungere atomer, men siden det allerede fantes oksygen og karbon, ble disse brukte for å danne bland annet Silica (14 hydrogen kjerne) og til og med gull (64 hydrogen kjerner). Men som du godt kan tenke deg, gikk det galt til slutt og på nytt eksploderte det hele i en vakkert "Supernova" som sprede alle de tung atomer rund om i rommet. Så ble det mørkt.

Det var stjernens andre generasjon.

Det er når støvet fra andre generasjons stjerner begynte å fall sammen igjen, under dannelse av tredje generasjonen av stjerner, at vi kommer med i bildet.

På det stadium hadde vi en forsprang, fordi alle de atomene som vi er laget av, allerede var tilgjengelig. Men, i stedet for å fall i solen (som er

en stjerne) og fusjoner for å lage lys og varm, ble de fleste av disse tung atomer, på grunn av sin vekte, slengte ut mot utkantene for å danne planetene. Det som skjer er at, under en stjernedannelsesprosess, når ting faller mot hverandre på grunn av gravitasjon, begynner de å gå rundt. Hvorfor det er slik er ikke forklarte; Newton kunne forklare nesten alt, men ikke hvorfor ting går rundt. Uansett, når tingene går rundt blir det som er tyngste, slengt ut på grunn av noe som heter "angular momentum", og en ting du må huske, er at den planeten som vi bor på, beveger seg med en fart på 100 000 kilometer i timer (uten motor). Det resulterte i at, for å si alle, tung atomene ble samlet, mer eller mindre, på et sted.

Det finnes 92 forskjellig naturlig forekommende atomer, såkalt grunnstoffer. Heldigvis behøvde ikke en skapere vri på 92 forskjellige knapper for å lage den variasjon. Fra det øyeblikk hvor det fantes hydrogen, måtte hydrogen, på grunn av sin vekte, splitte "timespace" i tid, rom og gravitasjon. Og når disse tre ting var til, måtte det oppstå stjerner og galakser som vil fungerer som en slags verksted hvor, gjennom flere generasjoner av stjerner, hydrogen ble hamret i smien til alle de 92 forskjellig grunnstoffer ble dannet.

Og ut fra stjerne støvet, eller mindre poetiske, ut fra nukleæravfall, vil det nødvendigvis oppstå grunnlag til livet. Men livet ble sannsynligvis ikke planlagt rett fra starten. Muligens er livet en gigantisk, utilsiktet, overraskelsen som sprang ut fra det som var nødt til å skje, så snart man tillot den forsvinnende liten uregelmessighet i fysikkens lover, som gjorde at materie kunne oppstå.

Alt er laget av hydrogen, hydrogen er laget av energi, energi er ingenting annet enn variasjoner i "feltet", og slik som jeg forstår det er det dette Hahnemann kalte vitalkraften.

Vitalkraften har skapt materien og alt vi kan se eller erfarer med våre sanser eller forståelsen, alle våre midler er hentet fra verden rundt oss, alt er et uttrykk av vitalkraften. Når vi gir et middel betyr det at vi gir vitalkraften som bor i det stoffet midlet er hentet fra.

For de som er interesserte i de tema tatt opp i den digresjon se følgende på nettet:

http://www.tufts.edu/as/wright_center/cosmic_evolution/docs/splash.html

Fysikere, kjemikere og biologer har klassifisert disse forskjellige uttrykksformer av vitalkraften i systemer. Systemene har utviklet i takt med hvor mye mennesket forstå. Fra rundt 1850 til 1950 brukte man et system som man kan godt kalle det tradisjonell system. Det er dette systemet Clarke og Farrington har benyttet seg av for å gruppere midlene.

La oss se på det.

Det tradisjonell system

Først har vi selve energien eller stråling. Vi har utsatt sukkerpiller for utstråling av, måned (Luna), solen (Sol) og magnetiske felt. Mange synes dette er å gå for langt, men midlene har blitt prøvd. Klinisk bruk av Luna og Sol har vært begrenset, men utstrålingen fra den sørlige polen av magneten, Magnetis polus australis (Mag-aust) har til og med vunnet en plass som "spesifikk" for inngrodde tånegler.

Litt nærmere jorden kan vi klassere resten i fire grupper:

- Gruppe 1. Grunnstoffene som inkluderer mineraler og metaller, samt forskjellige kjemiske kombinasjoner.
- Gruppe 2. Plantene hvor vi også plasserer soppene og algene.
- Gruppe 3. Levende dyr.
- Gruppe 4. Produktene av levende vesener enten de er syke eller "normale"

Gruppe 1.

Av grunnstoffene er omtrent 50 stykker grundig prøvd og i flittig bruk, noen av dem er blant våre viktigste midler, som Kent pleier å si "deep-acting remedies". Vi kan forstå hvorfor disse midlene virker så dypt når vi tenker på vitalkraftens utvikling gjennom den kosmiske tiden. Slike midler er for eks; Sulphur, Phosphorus, Arsenicum.

Hvis man ser på en kopi av den periodiske tabellen kan man bedre forstå forhold mellom disse grunnstoffene hvis man husker at tabellen er ordnet etter stigende elektron tall. Det vil si at Sulphur eksempelvis har en elektron mer en Phosphorus. At Phosphorus har en elektron mer enn Silica og at Silica har et elektron mer enn Alumina.

Elektroner samler seg i skaller rundt gjerne i atom etter bestemt regler. Den første skallen kan bare innhold to elektroner, så er den skallen full og det kan ikke kom mer elektroner i den skallen. Så elektroner begynner å danne en til skall. Den andre og den tredje skallen kan bare innhold 8 elektroner hver. De høyre skaller innholder 16 elektroner. Tabellen er ordnet slik at alle atomer som har like mange elektroner i ytre skallen er samlet i vannrett koloner. Takket være det systemet kan man se at Phosphorus og Arsenicum har like mange elektroner i sitt ytterste skall.

Ved å studere den periodiske tabellen forstår man også hvorfor saltene blir laget: det følger av at et atom "trives beste" når den har et full ytre elektron skall. Hvis en atom har bare 7 elektron i ytre skall, for eksempel klor, som på materia medica språk heter muriaticum, vil den forsøke "å låne" et elektron fra en atom som har bare en elektron i sitt ytterste skall, natrum for eksempel. Sammen lager de Natrum muriaticum. Et annet eksempel på samme prosess er kali som går i forbindelse med bromium for å lage Kali bromatum.

Noen atomene slår seg sammen for å lage mer komplekse mineraler som for eks. Causticum eller Petroleum.

Petroleum er forresten et interessant stoff fordi den er en slags skille mellom det organsikke og det uorganiske stoffene. Ordet organiske ble opprinnelig brukte for å skille de stoff som kan bare ble laget inn i et levende organisme, fra mineraler eller grunnstoffene. Det som karakteriserer et organiske stoff er at den er laget av molekyler som er bygget rundt karbon og siden petroleum innholder slik molekyler, trakk man den logiske konklusjon at petroleum må være resultatet av nedbrytning av skoger.

Det viser seg imidlertid at det stemmer ikke.

Organiske stoff kan fremstilles uten innblanding av levende organisme. Mennesket har nå lykkes med å framstille massevis av organiske stoffer i laboratorium, (men man har fremdeles aldri lykkes med å lage livet). Etter mitt kontroversielle syne, er spørsmål om opprinnelse av petroleum fremdeles ut på høring.

Mellom ledd.

For å lage livet trengs det minste et par ingredienser til i tillegg til molekyler som er bygget rundt karbon atomet.

Det første er aminosyrer som er molekyler som i tillegg til å ble bygget rundt karbon inneholder også nitrogen. Disse aminosyrer er byggsteinen som inngår i alle proteiner og proteiner finnes i alle levende organismer. (Proteiner er også ble laget syntetiske av menneske i flere år. Men om man tok organiske stoffer og aminosyrer og satte dem i en flask og ristet flasken som bare raken, ja så vil man behøv å riste flasken i en evighet før det fløy en kanari fugl ut av flasken.)

Det som trengs for å skape livet er minste en ting til: DNA.

DNA er enorm makro molekyler som er laget av organiske stoffer og som bland annet har evne til samle opp forskjellige aminosyrer for å lage proteiner (og enzymer) ut av dem. Meget forenklet kan man si at det er den prosessen som kalles for stoffskifte, altså evne til å ta seg næring og omdanne den næring til energi.

Energi som skal så brukes til å vokse og til å formere seg ved å lage eksakt kopiere av seg selv.

En siste ting som ser ut til å være felles for alt som er levende er at den har evne til irritabilitet, det vil si evner til å reagere til en stimuli.

Som du ser er det ikke så vanskelig å lage livet allikevel. Vi kan nå lage en klar skille mellom den gruppen som består av grunnstoffene, mineraler og andre ikke organiske stoffene, fra den gruppen som inneholder alt det som er levende.

Hjerne spinn.

Men vente litt nå, vi er ikke klar til å begynne med vår andre gruppen enda, det finne et hav av forskjelle mellom det som er levende og det som er en plante.

Hvis man mener at alt som er levende har DNA, utlukker man en vesentlig form for liv som ikke har DNA, men som har alle de andre kriterier som definere livet. Det er virus. Virus har ikke DNA, men den har noe som ligner veldig my på DNA, noe som er slags form for primitiv DNA, nemlig RNA.

Jeg skal ikke plager dere med å ta opp forskjellen mellom DNA og RNA, men det er nok å si at alle som har DNA også bruker RNA for å lage kopiere av deler av DNA, kopier som brukes som instruks for å lage proteiner og enzymer. Virus har ikke DNA, den har bare disse brok deler av DNA som kalles RNA. Men enda viser det seg at det er mer og mer vanlig, når man lager klassifisering av alt liv, at virus inngår som hovet kategori av liv. Et kategori som har skilte seg ut fra annet liv på en tidlig stadium. Mer om det senere, i hvert fall litt.

Det som overrasker meg er at når man lager karter over veien livet fulgt under utvikling, er at man ikke har laget en skille mellom de som driver med sex og de som ikke driver med sex. Det er ikke tvil at det forgår veldig my sex her i verden og at sex har en meget stor innflytelse på hvordan livet utvikler seg etter på (er ikke det gjengse at man tar seg en røyke?).

Det er nemlig så, at de som ikke driver med sex formere seg ved å lage eksakt kopier av seg selv. På den måten, så lenge det ikke oppstår kopieringsfeil under reproduksjon, er organismen for å si udødelig. For alle del, deler av organismen dør når den blir utslitt, men det vil alltid være en eksakt kopi av organismen som lever videre.

Helt annerledes er det med de som driver med sex. Her er det så at hver organismen er unik og har en meget kort liv, fordi den reproduserer seg ved å blande halv parten av sine gener med halv parten av genene til en annen organisme. Etterkommeren av den blanding er en helt ny organismen som verken er en kopi av den ene eller den andre. Det resultere i at utvikling går framover i en dundrende fart.

Jeg synes at ideen om sex er så genialt (og samtidig så meget spennende også!), så oppofrende (fordi man dør hvis man har sex), men samtidig så risikabelt (fordi igjen vet hvor man går og vi går ditt helt uten sikkerhetsnett, og jeg refererer ikke her til sikker sex, jeg mener at det finnes igjen sjanse til å stanse underveis og heller ingen vei tilbake til der hvor man kommer fra) at jeg forstår at man ikke betrakter oppdagelse av sex som en vesentlig skille i utvikling.

Fordi når man ser på kartene som brukes nå for å følge med utvikling, ser man at ideen om sex har dukket opp i forskjellige grener av utvikling langt etter at disse grener har skilte lag. Som om det gikk an å oppdage noe så vesentlig, så revolusjonerende flere ganger.

En annen ting som uroer meg litt, er at man ikke skiller på en tidlig stadium de som spiser andre levende organismer, fra de som ikke spiser andre levende organismer.

Jeg synes det er en rare oppfinnelse det der: at man ikke skal greie å overleve uten å spise andre. Det er også en meget risikabelt affære: tenke om det andre blir bort og ikke finnes lenger, hva da! Det viser seg, nemlig, at alle levende organismer er helt avhengi av å ha en rekke forskjellige AMINOSYRER.

Noen organismer greier å lage disse aminosyrer direkte fra sine omgivelser, fra sol lys, fra vann og fra de uorganiske stoffer de finner. Andre organismer kan bare lage noe få aminosyrer selv. De resterende aminosyrer, som forresten kalles for essensielle aminosyrer, må de rappe fra de organismer som kan lage dem. De er tyver. De er parasitter. De er snyltere. Fordi hvis de ikke kan steile essensielle aminosyrer fra andre, ja så dør de. Tenke på det! Er det en lure satsning?

Organismer som greier seg selv er det man kaller AUTOTROFE, planter for eksempel, men også noen form for bakterie og alger. De som ikke kan greie seg selv, fordi de ikke kan lage essensielle aminosyrer selv, eller de som er helt avhengi av andre for å overleve, heter HETEROTROFE. Eksempel for heterotrofe er menneske og virus. Finne selskap hva!

En tredje vesentlig forskjelle mellom et dyr og en plante, er at du kan ta en bitt liten delen av et blad, eller av en stamme fra en plante og sette den i jord og hvis du steller pent med den, så vil det utviklet seg en helt ny kopi av den opprinnelig planten bare fra den lille biten. Det er noe som alle gartner vet. Men bare prøve det samme triksene med delen av et dyr du. Hva får du da? Vet ikke jeg, men de stinker av den.

Jeg synes at det der er en meget god ide, en egenskap som plantene har og som vi mangler fullstendig. I prinsipp kan man fra en eneste celle fra en plant lage et helt ny plant, med frøet og evnen til å reproduser seg selv sexuellet og alt! Men, selv om det er bevisst at hver celle inneholder en

kopi av hele DNA, har ingen noen gang lykkes med å reprodusere et helt dyr ut fra en dyr celle. Det eneste unntak er når man går gjennom en befruktet egg!

Men jeg påstår at en befruktet egg er ikke den samme organsimen som oss. Vi er bare en hamse som har som eneste funksjon å beskytte og føre videre den befruktet egget. En egg lever sitt eget liv inn i vårt indre og egget slutter å utvikler seg, sitt liv tar egentlig slutt, 6 måneder etter at den er befruktet. Og alt det som hender oss, vi som bare er et transport system for den befruktet egget, har ingen innflytelse på videre utvikling av egget. Bortsette fra muligens noen radikale radioaktiv stråling som kan oppskakke noen gener.

Jeg synes at det er merkelig at man ikke har tatt med i betraktning alle disse opplagt, disse revolusjonerende, disse vidunderlig IDEER med i betraktning når man laget kartet over utvikling.

Nei!

Cellene.

Det eneste som er tatt med i betraktning for å lage en slik kart er den ekstern formen, morfologien: den materiell strukturen av cellen fordi det er det eneste som er synlig og vitenskapelig bevisbare. Ideer får de aldri takk i. Men uten ideer vil strukturen aldri ha funnet sted.

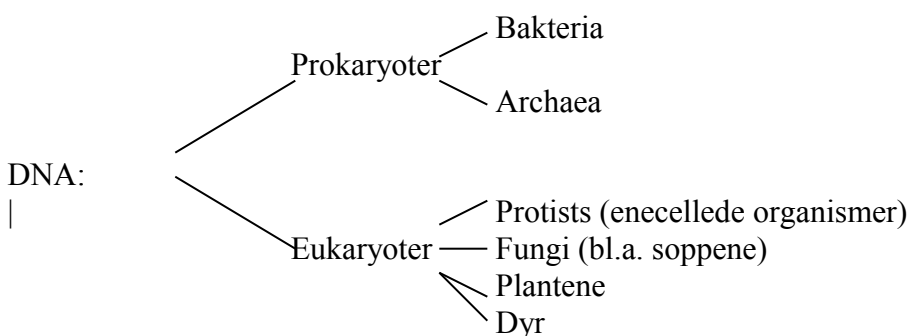
Cellen betraktes som eneste grunnlag for alt liv og det er ikke tvil at cellen tar forskjellig former. Det vesentligst er at noe celler har en kjerne mens andre har ikke noe kjerne.

Alle organismer som er bygget på celler som har en kjerne heter EUKARYOTER. Andre organismer er bygget på cellen som ikke har en kjerne, men som tross alt også en DNA, disse organismer heter PROKARYOTER.

Det letes nå for tiden for en organismen som heter LUCA som skulle være opprinnelse til både prokaryoter og eukaryoter og jeg skulle ikke være overrasket om det viser at det er virus.

Jeg tror at det er en bedrøvelig feil å satse på strukturen av cellen i stedet for satse på konseptene, ideene som har utviklet seg i selv DNA. Ideer som å kunne lage et helt nytt organismen fra bare en eneste celle. Ideer som å spise andre for å overleve. Ideer som å gi opp sjansen for evig liv bare for å akselerer utvikling og ideer som å bruke slaver som transport system.

Uansett, den (Foreløpige ?) vitenskapelig inndeling er følgende.

RNA (også DNA hos noen form): Virusene

Gruppe 1: er Virusene

Gruppe 2, er Prokaryotene (et ord som betyr før kjernen)

Her har vi bare to sub- kategorier:

BAKTERIENE med mange sub kategorier. Noen er autotrofe andre er heterotrofe. Det fleste har ikke seksuelle reproduksjon, men de fleste har en kort periode av livet hvor de sannsynligvis har en reproduksjons måte som miner veldig sterke om sex.

ARCHAEA for noen få år siden viste man om bare noen enkelt archaea om man betraktet dem som "freaks" som utvikling hadde glemte, fordi det er tydeligvis organismer som har utviklet seg på en tid hvor det ikke fantes oksygen i det hele tatt i atmosfæren, og det vil si før plantene kom fram. Det er organismer som overleve i såkalt "ekstreme" omgivelser. I miljøer hvor det ikke finnes oksygen, men som er saturert med andre gaser som svovel eller ammoniakk, eller som lever i miljøer som er ekstremt salt eller etsende, og som overlever i miljøer hvor temperatur ligger langt over 100 grader, men som samtidig, utvilsomt viser alle tegne til livet: de tar til seg næring, de har en stoffskifte, de vokser, de reproduserer seg og de er irritabelt (den siste ikke så overraskende når man tenker på de omstendighetene under hvilket de lever!).

I de senere år har det vist at man har funnet slik archaea, både her og både der. De ser ut til å trives overalt hvor det er bevegelses mulighet og hvor der ikke finnes oksygen. Og man er blitt nøtt til å regne med archaea som en vesentlig del av livets utvikling på vårt planet.

Gruppe 3: Eukaryoter, organismer med en celle kjerne.

PROTISMA som er enecellede organismer som det finnes veldig mange av og tilgi meg om jeg hopper over alle de mangfoldig under kategorier.

CHROMISA som jeg er ikke helt sikkert på hva er, men jeg forestiller meg at det må være en slags alge. Mange under kategorier her også.

PLANTENE

FUNGI Den man tenker mest på er alle soppene, men det meste er...gjær.

DYR

Det er veldig bra, men dette er den moderne klassifisering, mens jeg tok utgangspunkt i DEN TRADISJONELL SYSTEM som jeg pratet om før jeg begynte på min "Digresjon".

Ikke sant?

Så la meg nå avslutte den digresjon og gå tilbake til der hvor jeg var og forsette med...

Gruppe 2.

Hvor finner man Cimicifuga

CIMICIFUGA finnes i materia medica under Actea racemosa. Om dere kan unnskyldt uttrykket vil jeg si at det er et "kvinne middel". Cimicifuga er en av det midle for "Disappointed love", depression er et av ledesymptomene, også pratsomhet (Loquacity). De fleste besvær er enten av revmatisk art eller symptomer som er nær eller fjernt knyttet til livmoren. For Cimicifuga er besvimelse eller epileptisk anfall ofte forvarslet av en følelse av at "jeg kjenner liksom bølger i hodet"!.

Heller Terenbentina

TEREBENTINA er et løsningsmiddel. Hovedanvendelses område er urinveisinfeksjoner. Mye smerter i nyrene. Hodepine kan være meget langvarig; (Head; PAIN; constant, fixed, lasts for weeks, month, even years, with rare intermission *). Disse hodepinene kan lette ved å late vannet (Gelsemium), det samme gjelder for smerter i øyne og i ansikt. Se også (Mind CONFUSION urinating amel). Munnsår som sprer seg nedover halsen og langs hele fordøyelsessystemet (Mouth, APHTHÆ, extending through intestinal tract). Første midlet for, (TUMORS; uterus ***).

Det er den absolutt største gruppen. Plantene er klassifisert i grupper og subgrupper, som deles opp i grener og familier.

Dette er et enormt felt som tar hele livet å studere i dybden. Fra begynnelsen av, har menneskene prøvd å skille de planter som er spiselige fra de som er giftige og de som blir brukt medisinsk. Grekeren Dioscorides delte plantene i grupper etter utseende og medisinsk bruk, det er beundringsverdig at den mannen alene klasserte 600 planter. Araberne kom senere og arbeidet videre på grunnlag av Dioscorides skrifter og de fant ut mer om plantenes medisinske virkning. Et stort navn hos araberne er Serapion.

Men det var ikke før en god stund etter middelalderen at klassering av planter basert på plantens fysiologi og seksuelle adferd startet.

Uten tvil det største navn i botanikken barndom er Linnæus. (født i Sverige 1707, studerte og underviste i Uppsala). Mye av den klasseringen vi bruker i dag stammer direkte fra Linnæus' arbeid, dog det finnes pr. i dag et streke press på å reklassifisere hele plante verdenen ut etter den genetiske oppbygningen. I den senere tid har DNA forskning gjorde at man er blitt mer klar over at algene er nærmere bakteriene enn plantene, og at sopp er sannsynligvis nærmere dyreriket enn planteriket.

Planteriket deles i to hovedgrupper: de blomsterplanter og de blomsterløseplanter

De blomsterplanter kalles også frøplanter

De blomsterløseplanter formerer seg uten seks, ukjønnnet ved å danne sporer.

Blomsterplanter heter **phanerogamia**

Blomsterløseplanter heter **cryptogamia**

Blant cryptogamia har vi

1 bregner, kråkefot og snelleplanter.

2 moser:

3 lav

4 alger

Blomsterplanter deles videre i dekkfrøete og nakenfrøete planter

Dekkkfrøete planter har frøemne inn i fruktemne. De heter **angiospermene**.

Dessverre har navnet angiosperme i de senere tider fått flere konkurrerende navn. Man finner derfor ofte de dekkfrøete planter under navnet **magnoliophyta**.

Nakenfrøete planter har frø sittende ubeskyttet. De heter **gymnospermene**.

Blant de gymnospermene har vi:

1 gran

2 furu

3 lerketre

4 einer

Dekkkfrøete planter deles så i enfrøbladete og tofrøbladete.

Dessverre har vi også her flere konkurrerende navn, men oftest blir enfrøbladete planter klasserte som monocotyledones

De tofrøbladete planter som dicotyledones.

Så for eksempel en plant kan bli klasserte som

phanerogamia – angiosperme –dicotyledone, noe som betyr (i omvendte rekkefølgen) en tofrøbladete, dekkfrøete blomsterplante.

Men vi er ikke i mål enda: planter om har en vesentlige likeheter sammenføres i familie. Og her endelig begynner vi å kjenne igjen de vi prater om. En familie er for eksempel soleiefamilien som på latinske heter ranunculacea.

Videre er familien delte opp i slekt. For eksempel er aconitum en slekt av ranunculacea familien..

Og en slekte deles opp i art. for eksempel aconitum napelus.

De vil si at homeopati vi bruker kunne slekt navn og arts navn.

For å kunne plassere planten i riktig botaniske rekken må vi også kjenne til minste familie navn og helst om den familien hører til dekkfrøet eller nakenfrøet.

Problemet er at folk som Clarke eller Farington brukte en nomenklatur som bygget på inndeling som Linneus innførte, men i de siste 20 år har det skjedd en revolusjon i genetikken som resulterer bland annet at den klasseringssystem er betydelig endrete. Verste av alle er at det finne 3 forskjellige navn og klasseringssystemer som jeg vet om og at man ikke er enig om hvilket navn system man skal bruke. Hvis jeg forstår riktig er et system baserte på formen, det er den som caldes system. Den andre er baserte på DNA eller kromosone rettere sagt. Den tredje er baserte på mitochondria som er den delen inn i en celle som lager energi og som har sine egen DNA.

Det resultere i at før i tiden Pulsatilla tilhørte anemone slekte som inngikk i ranunculacea familie, men nå er anemone slekte bort og Pulsatilla inngår direkte under ranunculacea. Veldig bra, men det som forvirrer er at i mellom tiden er anemone som ikke inneholder lenger inneholder Pulsatilla er flyttet over til en annen familien.

1 La oss første se på de blomsterløsplanter: de cryptogamia.

Her har vi **Lycopodium** og den atskillig mindre brukte Equisetum som har fått norske navn kjerringrokk.

At Lycopodium er for å si den eneste plant i vårt materia medica som tilhører den gruppe viser en gang til hvilket helt spesiell roll Lycopodium har for oss.

Når man ser på forhold mellom Silica, Lycopodium og Pulsatilla, lurere jeg på om ikke vi kan si at, utviklingsmessig Silica er likelang fra Lycopodium som Lycopodium er fra Pulsatilla.

Så vi er fort ferdig med de cryptogamia og kan gå videre til

2 De blomsterplantene

2 a. Den første gruppe er de nakenfrøplanter; gymnosperm.

Hvor vi finner som hovet representant for homeopati Thuja og i en mindre grade Sabina.

Også Taxus baccata og Abies nigra hører til samme gruppen.

Men alt i alt er det bare en liten gruppe sette fra materia medica ståsted.

Så vi går videre med...

2 b Dekkefrøplanter som vi rett fra starten deler i enfrøetblad og tofrøetblad.

2 b 1 Enfrøetblad: mono cotyledones. Jeg nevner bare de meste kjente, jeg hopper over mye.

Orchidaceæ

Cypripedium: et middel for barna som våkner mitt på natten og er lekevillig.

Hæmodoraceæ

Aletris farinosa: anbefalt av kent for oppkast under graviditet når ingenting annet...

Iridaceæ

Crocus. Svarte strengete blødning. Bevegelser i magen

Iris versicoloris. Migren, herpes og pancreas.

Dioscoreaceæ

Disoscorea villosa. Viktig middel for behandling av smerter, særlig i mage.

Lilliaceæ

Allium cepa: vanlig løk

Allium sativa; hvitløk

Aloe, den vegetabile mercurirus

Forelesning 16

Lilium triginum, et viktig hjerte middel som også påvirker livmoren

Smilacea

Sarsaparilla, ingen kommentar

Melanthaceæ

Colchicum. Syke av mat lukte særlig kål derav ”kål syke hum”

Sabadilla. Allergier, innbilske kropps deformiteter.

Veratrum album. Ingen kommentar.

Palmaceæ

Sabal serrulata. En store og en liten puppe

Nå kan vi begynne med den virkelig store gruppen.

2 b 2 To frøbladplanter. Dicotyledones.

For de som er interesserte er den best inter nett sted som jeg har funnet:

<http://plants.usda.gov/index.html>

På den side kan du skrive inn navnet på planten du vil og finne den eksakte klassifisering.

For eksempel om man søker for **Belladonna** finner man.

"Kingdom", "Plantae", "Plants"

"Subkingdom", "Tracheobionta", "Vascular plants"

"Superdivision", "Spermatophyta", "Seed plants"

"Division", "Magnoliophyta", "Flowering plants"

"Class", "Magnoliopsida", "Dicotyledons"

"Subclass", "Asteridae"

"Order", "Solanales"

"Family", "Solanaceae", "Potato family"

"Genus", "Atropa L.", "belladonna"

Det viser seg at i følge den klassifisering har dicotyledons 6 subclasser og 27000 arter

De 6 klasser er:

"Subclass", "Asteridae"

"Subclass", "Caryophyllidae"

"Subclass", "Dilleniidae"

"Subclass", "Hamamelidae"

"Subclass", "Magnoliidae"

"Subclass", "Rosidae"

Samtidig har "Asteridae" 11 "orders" og vi kommer ikke til familiene før vi har gått gjennom "ordre"

For sammenlignings skyld har rosidae, den 6. klass under dicotyledons, 18 "orders"

Jeg håper og tror at leseren vil forstå at jeg ikke går inn i detaljen av den omfattende klasserings system.

Vi begynte med å se på Belladonna og siden denne er medlem av den første subclass kan vi like godt forsette med det. I samme familien som Belladonna finner vi **Tabacum, Capsicum, Stramonium** og **Hyosciamus**.

Symphytum er samme subclass som arnica, men ikke i samme order

"Subclass", "Asteridae"

"Order", "Lamiales"

"Family", "Boraginaceae", "Borage family"

"Genus", "Symphytum L.", "comfrey"

"Species", "Symphytum officinale L.", "common comfrey"

Arnica "Subclass", "Asteridae"

"Order", "Asterales"

"Family", "Asteraceae", "Aster family"

"Genus", "Arnica L.", "arnica"

"Species", "Arnica montana L.", "mountain arnica"

samme familien som **Chamomilla** og som **Eupatorium perforliatum**

og I samme subclassen finner vi også **Euphrasia**

"Subclass", "Asteridae"

"Order", "Scrophulariales"

"Family", "Scrophulariaceae", "Figwort family"

"Genus", "Euphrasia L.", "eyebright"

Gelsemium

Dypere ned i subclassen finner vi **Gelsemium** og i samme "ordre" som Gelsemium : **Curare, Ignatia, Nux vomica og Spigelia**

Hvem kunne ha forutsette dette?

"Subclass", "Asteridae"

"Order", "Gentianales"

"Family", "Loganiaceae", "Logania family"

"Genus", "Gelsemium Juss.", "trumpetflower"

"Species", "Gelsemium sempervirens (L.) St. Hil.", "evening trumpetflower"

I en nabo order finner vi nokk en bekjente **Coffea**

"Subclass", "Asteridae"

"Order", "Rubiales"

"Family", "Rubiaceae", "Madder family"

"Genus", "Coffea L.", "coffee"

Og I samme familien som **Ipecacuanha** og **China officinalis** og Echinacea også forresten

Den var den subclass.

Det neste subclassen er Caryophyllidae hvor vi finner ikke noen middel som jeg kan se, bortsette fra

Phytolacca

Noe som bekrefter en gang til at Phytolacca er noen for seg selv

"Subclass", "Caryophyllidae"

"Order", "Caryophyllales"

"Family", "Phytolaccaceae", "Pokeweed family"

Den tredje subclass er Dilleniidae hvor vi finner akurk og mellom familien, det er her hvor vi finner **Bryonia** og **Colocynthis**

"Subclass", "Dilleniidae"

"Order", "Violales"

"Family", "Cucurbitaceae", "Cucumber family"
"Genus", "Bryonia L.", "bryony"
"Species", "Bryonia alba L.", "white bryony"

I samme subclass, men ikke i samme order finner vi **Drosera**

"Subclass", "Dilleniidae"
"Order", "Nepenthales"
"Family", "Droseraceae", "Sundew family"
"Genus", "Drosera L.", "sundew"

Fremdeles i samme subclass, men i en annen order finner en rekke interessant midler

Ledum, Rhododendron og Kalmia

"Subclass", "Dilleniidae"
"Order", "Ericales"
"Family", "Ericaceae", "Heath family"
"Genus", "Ledum L.", "Labrador tea"

Og i en annen order fremdeles i Dilliniida subklassen; **Hypericum**

"Subclass", "Dilleniidae"
"Order", "Theales"
"Family", "Clusiaceae", "Mangosteen family"
"Genus", "Hypericum L.", "St. Johnswort"

Den fjerde subclass har et navn, Hamamelidae, som miner mistenkelig om navne til et middel vi kjenner: **Hamamelis**. Og det stemmer rett så bra! Hamamelis er hovet plant i den class og ikke nok med det er Hamamelis for å si det eneste middel i classen som er kommet i Materia Medica. Det burde kanskje føre til at vi blir litt mer observant på det midlet.

"Class", "Magnoliopsida", "Dicotyledons"
"Subclass", "Hamamelidae"
"Order", "Hamamelidales"
"Family", "Hamamelidaceae", "Witch-hazel family"
"Genus", "Hamamelis L.", "witchhazel"

Det neste subclass; Magnoliidea, inneholder Papaveracea ordren, og det er lenge siden jeg vet at "papa-etellerannet" er en order som inneholder **Opium**, hvordan jeg vet det spiller ikke noe roll (sikkert på grunn av min luguber interess for det forbudt), men det som forundre meg er at det finnes to midler til i papagruppen som har gitt meg minste like my gleder og strabaser som Opium: Sanguinaria og Chelidonium.

Sanguinaria er et av de aller første middel jeg tok, eller fikk rettere sagt, rett etter Nux vomica (det var den første) og Tarentula (som raske nummer to). Deretter tror jeg jammen at det måtte ha vært Sanguinaria. (Jeg hadde stupet fra det høyeste stupebrett –sikkert for å vise meg – ung og dum vet du– og revet min høyre skuldren ut av ledd). Sanguinaria førte ikke bare til at armen ble nokså brukbart etter et par dager, men også at de regelmessig ukentlig migrene anfall som hadde torturret meg i en år rekke forsvant og – jeg tur nesten ikke å skriv dette her– kom aldri tilbake igjen.)

Chelidonium gjorde ikke sitt inntreden i mitt liv før, tja, vel fem år senere. Min første gallstein kollikk spikret meg rett og slett forann fjernsynet. Den kom som et skutt uten varsel, rett etter å ha spise en enorm rasjon av "Cod liver in codliver oil": jeg skulle bare skru av TV-èn etter ungene og Klakk! Jeg trudde jeg hadde fått et spyde i side.

Jeg prøvde flere midler. Husker ikke hva. Men til slutt kom jeg på å prøve Chelidonium. For å være helt ærlig husker ikke jeg om det hjelp noe særlig. Sikkert noe siden jeg reiste på fiske tur med ungene og dama og alt. Og det var på den fiske tur at ungene begynte å krangle og bære seg at jeg plustelig eksploderte, greide så vidt å styre bevegelse som var rett mot ungene til og få den til å brass inn i rekkeveggen i stedet; kona ble forferdett,

ungene forskrekket og jeg ble overrasket og redd. Flau: jeg kunne ikke forstå hvor den raseri anfall kom fra. Greit nok, Nux vomica og Tarentulla er voldsom midler, til og med voldelig midler, men jeg hadde aldri prøvde å slå. Ikke mine egen unger!
Se på rubrikk (Mind; CHILDREN; desire to bet, his own). Det var en prøving Jo!

Den der papaverace gruppe burde holdes under oppsyne.

Og fremdeles under Magnoliidae, men i en annen order, treffer vi en rekke bekjente

"Order", "Ranunculales"

"Family", "Ranunculaceae", "Buttercup family"

"Genus", "**Pulsatilla** P. Mill.", "pasqueflower"

og det er same familien som

Rannanculos bulbosus

Aconitum

Helleborus

og,

og ... ,

Staphysagria Nok et middel som kaster ting etter hodet til folk!

I samme order finner vi en familie som inneholder **Berberis**, **Caulophyllum** og

Podophyllum

"Subclass", "Magnoliidae"

"Order", "Ranunculales"

"Family", "Berberidaceae", "Barberry family"

"Genus", "Berberis L.", "barberry"

Den siste subclass er den som innholder **Rhus toxicodendron**:

"Class", "Magnoliopsida", "Dicotyledons"

"Subclass", "Rosidae"

"Order", "Sapindales"

"Family", "Anacardiaceae", "Sumac family"

"Genus", "Toxicodendron P. Mill.", "poison oak"

altså fremdeles i same familien som **Anacardium**

Okay bare et spørsmål til. Hva med **Mezereum**?

Den er faktisk i samme subclass som Rhus tox og Anacardium, men ikke i samme order

"Subclass", "Rosidae"

"Order", "Myrtales"

"Family", "Thymelaeaceae", "Mezereum family"

"Genus", "Daphne L.", "daphne"

"Species", "Daphne mezereum L.", "paradise plant"

Tenke på det i Amerika heter Mezereum for paradise plant!

Gruppe 3.

Tallet i []er antall forekomster i repertoriet.

Tallene i [] er ikke alltid representative på hvor viktig midlet er; det finnes ingen bedre eks. på det enn *Latrodectus mactans* som redder liv ved angina anfall.

Hvis vi går opp fra (eller skulle jeg si ned) fra den minst utviklede til det mest utviklede dyr, treffer vi først på

1 SVAMPEN

(Fibrospongia)-

vi har to midler i denne gruppen, det viktigste er *Spongia* [1976] som er sjøsvamp. *Badiaga* [294] er ferskvannssvamp, dets bruk uten å være ubetydelig er dog så pass begrenset at jeg nøyer meg med å si at den ligner på *Spongia*, men man finner mer ømhet i musklene hos *Badiaga*, verre av bevegelser, og at midlet er mest brukt for hoste og smerter i øyet. *Spongia* har vi nevnt før i forbindelse med kikhoste og i forelesningen om *Aconitum* og *Hepar*. Det er lettere å forstå midlet hvis man først studerer *Bromium* og *Iodium* som er de stoffene planten storsett består av. Husk *Spongia* for struma.

2 KORALL

(Gorgoniaceæ):

Corallium rubrum [358] er kjent for "minute gun cough", som er en nervøs tørr hoste som blir gjentatt en gang pr. minutt dag og natt (Cough; MINUTE guns, short., hacking cough, like). Den hosten kan også kom i raske "paroxims" (Cough; RAPID, until patient falls back as limber as a rag) Interessant lite middel; (Mind; DELUSIONS; born, feels as if newly, into the world and was overwhelmed with wonder at the novelty of his surroundings).

3 SJØSTJERNE

(Asteroidea) *Asteria rubens* [412](minner om *Sepia*). Midlet har gitt meg bra resultater for behandling av damer som får hetetokter ledsaget av meget rødhet i ansiktet under overgangsalderen. Den har også betydelig hjulpet damer som har fått lymfe problemer i armen etter å ha blitt bryst kreft operert.

******ASTERIA RUBENS er et lite middel som burde sammenlignes med *Sepia* og *Murex*. Alle tre er forresten sjødyr (*Sepia* = blekksprutt, *Murex* = sjøsnegle, *Asteria rubens* = sjøstjerne). Alle tre påvirker kvinnens reproduksjonsorganer. Hos *Sepia* er lysten nedsatt, hos *Murex* og *Asteria* betydelig øket. *Asteria rubens* er bl.a. i rubrikkene; (Female Genitalia; DESIRE; increased; insatiable(umettelig) / Female Genitalia; DESIRE; increased; morning in bed*). Redselen for hjertekatastrofer kommer oftest om natten for *Asteria* og kjennes som om hodet er omringet av varm luft. (Mind; FEAR; apoplexy, of; night, at, with feeling as if head would burst** / Head; HEAT; air; surrounded by hot, as if*). Middelet er også i den merkelige rubrikken (Mind DELUSIONS ; stranger, control of, under *) sammen med et annet gammelt bekjentskap. ******

4 BRENNMAGNET

(Acalephæ); *Medusa* (spør Gerd Esselbøecke)

5 BLØTDYR

(Mollusca): Sepia[6630], Murex[261] og det spørres om ikke *Calearea carbonica* hører også hjemme her. Murex er en sjøsneglen som har en vakker sneglehus og som kan åpne og spise muslinger.

Bøericke nevner at Murex heter også ”purple fish” altså purpursneglen. Det kommer av at Murex utskiller et farvestoff som er fra først av hvitt eller blekgult, men når den utsettes for solstrålene, blir citrongult, derpå grønn-gult, så går det over til grønt og forvandler seg endelig til fiolett, som blir mørkere og mørkere jo mer det utsettes for solens virkning.

Murex har en rekke symptomer fra kvinnens genitalia som er felles med Sepia, men Murex i motsetning til Sepia er veldig kått (Female Genitalia, DESIRE, violent***). Boericke nevner også at Murex har urin som lukter av Valerian som er en plant som på grunn av sin eiendommelig lukt har fått navn ”kattepiss” i de trakter hvor jeg bor.

6 INSEKTER

(Insecta, som hører til Articulata gruppen)

6A- Coleoptera: *Cantharis* [2361], *Coccinella* [11] (*Mariafluffu*), og *Doryphora* [91] som er en flue som lever på potetplanten i Colorado. *Doryphora* som *Cantharis* har sin mest markant virkning på urinveien og er brukt mot gonore.

6B- Diptera: *Culex* [6] (Myggen den styggen) ikke i Bøericke men i Kent!

6C- Cimex [285] (Bed bug- en slags sengemidd som bitter). Cimex har den interessant symptom at pasienter med feber har følelse av at senene blir for kort og av den grunn har en konstant begjær etter å streke seg.

Coccus cacti [1397] (Lever på kaktusene). Man burde legge merk på *Coccus cacti* fordi den er en liten edderkopp lignende insekt som er knallrøde. Så rød at den blir brukt som fargestoff i konditori og kosmetikk. Jeg har også hørt at den blir brukt i ketchup og at *Coccus cacti* er et middel som har hjulpet hyperaktiv barn å roe seg ned. *Coccus cacti* er et middel som er blitt mye brukt mot kikhoste, men de få ganger jeg har brukt den har de vært for smerter i øyet ”som om det sitter en fremmed legeme mellom øyelokket og øyet”. I kapitlet om førstehjelp midler nevnte jeg at Bordland (en engelsk homeopat som jobbet på sykehuset i London) anbefaler at man gir *Coccus cacti* for ”følelse av at det sitter noe ingen i øyet etter en øye operasjon”. Symptomet er i *Materia Medica*, bland annet i Boericke hvor den kommer i skrå skrift, slik at jeg føler meg berettiget til å lege den til i rubrikken (Eye, INFLAMATION, foreign bodies***).

6D- Hymenoptera; *Apis* [284], *Formica*[477] (maur), *Vespa* [197] (vepsen).

6E- Orthoptera; *Blatta orientalis* [10] (kakkerlakken), *Blatta orientalis* har fått en veldig godt rykte, hvorvidt den er fortjente kan ikke jeg svare på, for behandling av astma. Det fortelles at en engelsk major som opphold seg i India fikk en voldsom astma anfall rett etter å drukket en kopp te. Når man undersøkt teen viste det seg at han hadde kokt opp en kakkerlakk sammen med teen sin. Det er den hendelsen som gjorde at midlet ble prøvde.

7 EDDERKOPPER

(Arachnid, som hører til Articulata gruppen), *Aranea diadema*[270] et middel som er karakterisert av en markant periodisitet av alle symptomene.

Latrodectus mactans [35] et middel som til forveksling etterligner symptomene til angina pectoris. Mygale [75] forårsaker rykninger i hele kroppen. Tarentula hispanicus [1709] et stort og my anvendte middel hvor rastløshet, seksuelle opphisselse og følsomhet til musikk er lede symptomer. Theridion [499] et lite middel som er overfølsom for lyder og hvor alle symptomene er verre av å lukke øynene. Trombidium[215] et middel som en sjelden gang er brukt for dysenteri..

8 FISKER;

Oleum jecoris [172] (Tran) et middel med en virkning som vil overraske de flest. Kunne med fordel sammenlignes med Iodum.

9 FROSKER;

Bufo rana [1150]. Et middel som opprinnelig ble brukt av amasone indianer kvinner for å dempe sexdriften hos mannfolk, men som har viste seg å forårsake symptomer i alle kroppens organer. Bland disse er epilepsi og mangel på mental modenhet de beste kjente.

10 SLANGER;

(Ophidia); Botbrops lanceolatus [45], Cenchris contortrix [47] (se Kent), Crotalus horridus [1376], Crotalus caseavella [528], Elaps corralinus [898] (koralsslange), Lachesis[5177], Naja [883] (brilleslange), Vipera [360] (huggorm). Alle slange gifter har en rekke felles symptomer slik at en studie av Lachesis er tilstrekkelig for de første årene av din praksis.

11 ØGLER;

Heloderma [35] forårsaker ekstrem kulde. Prøvning prater om ”arktisk kulde”. Heloderma er en store øgle (opptil en meter) som lever i Arizona og Texas. Meget sjelden brukt bortsette fra lammelser er ledsaget av ekstrem kulde. Sannsynligvis den alle kaldest middel i Materia Medica.

12 PATTF-DYR; (Mammalia)

12A;Gresseter

(Ruminantia); Oleum animalis[794] (oljen fra rådyr horn), Moschus [1064](se Astma hos barn), Castor equi [97](hesten tommel?) brukes for sprekker i bryst vorten og for allergi mot hester, Hippomanes [240] (en dele av fostervannet hos kua) de gamle grekerne brukt den som aphrodisiak, men prøvning midlet har ikke forårsaket noe symptomer som jeg vil lege merke til. Carbo animalis [2600] (som er brent oksehud) den viktigst av alle midlene hentet fra dyreverden.

12B; Gnagere;

Castoreum [449](Fra en kjertel hos beveren som har samme funksjon som kjertelen vi henter midlet Moschus fra). Som Moschus er Castoreum er middel som er brukt for meget irritabelt kvinner som viser symptomer til såkalt hysteri.

12C; Mephitis [364] (Fra stink kjertelen hos Stinkdyret). Har vært brukt for kikhoste og falskkrupp.

Gruppe 4.

Først, de ikke sykelige produktene. De såkalte Sarcodes

Lac caninum (hundemelk), Lac felinum (kattemelk), Lac defloratum (Kurnelk)

Den største gruppen er dog produktene av sykdom såkalte nosoder.

Ambra grisea (fra gråhvalens lever?),

Anthracinum (hentet fra milten hos sau smittet med anthrax sykdom, menneskene kan bli smittet og får byller på huden),

Lyssinum (rabies)

Medørrhinum (utsondring fra mennesker smittet av gonoré).

Psorinum (utsondring fra hud smittet med skabb)

Syphilinum (utsøndring fra hud smittet med syphilis).

Tuberculinum

Carcinosinum (kreft)

Vi har enda flere nosoder for å nevne noen; Malandrinum, Diphterinum, Variolinum, Influensinum og en hel haug med såkalte magenosoder Morgan, Proteus, Mutabile, Bacillus, Dys. co.. Mage nosoder har jeg ingen kjennskap til.

Til slutt har vi to midler som jeg ikke vet helt hvor jeg skall plassere; jeg er heller ikke sikker på om det er parasitter som lever på planter eller om det er et produkt av syke planter; disse to midler er Secale cornutum og Ustillago.